

Commenter en grec moderne le texte suivant et le traduire de la ligne 1 à la ligne 14.

Ἐμμονη ἰδέα

Εὐκόλοι, κίβδηλοι τρόποι μεταλλάσσουν τήν πείρα μας σέ κούφια γνώση. Πολλές φορές ἡ ζωντανή ἐμπειρία οὔτε κἀν φιλτράρεται στή συνείδηση καί ἀπό ἐκεῖ στή νόηση. Συχνά ψευτοσκεφτόμαστε ἀποστηθίζοντας τή γλώσσα περασμένων ἐποχῶν καί ἄλλων ἀνθρώπων. Δέν τολμᾷ νά πῶ ὅτι ὑπάρχουν ἄτομα
5 πού δέν ἔχουν κἀν ἐμπειρίες. Περισσότερο σκανδαλίζει ἡ περίπτωση ἀνθρώπων μέ παιδεία καί καλλιέργεια, πού συνειδητά ἀπωθοῦν ἀπό τό χῶρο τοῦ μυαλοῦ τους τήν τρέχουσα πείρα τους, ξεχωρίζουν τόν ἴδιο τους τόν πόνο ἀπό τή σκέψη τους. Ἐτσι ἡ σκληρή καί ζῶσα ἐμπειρία, ἀντί νά γονιμοποιεῖ τό μυαλό τους, ἢ ἔστω νά τό διαλύει μέ τό ἐνδεχόμενο μιᾶς νέας ἀνασύνθεσης, περνᾷ σ' ἓνα κρυφό
10 κανάλι κι ἀπό κεῖ ἀφοδεύεται ἔξω ἀπό τό σῶμα τους δίχως νά θίξει διόλου τό νοῦ τους. Κι ὁμως ζοῦμε σέ καιρούς πού τά προσωπικά καί τά κοινά βιώματα πρέπει νά περάσουν καί νά μείνουν στό πρόσωπό μας, νά μουσκέψουν τό μυαλό μας, νά ὀρίσουν τό περιεχόμενο καί τή μορφή τῆς σκέψης μας, προπάντων τήν ὥρα πού χωνεύουμε ἢ προφέρουμε τίς γνώσεις καί τίς γνώμες μας.
15 Ἄλλιῶς ἀχρηστεύουμε τήν ἴδια μας τή ζωή, καί τήν ὑποκαθιστοῦμε μέ τά βιβλία καί τήν ἔτοιμη γλώσσα τους.

Πρόκειται για έρώτημα προσωπικό, όξύ και ψυχρό: πώς διεισδύει ή τρέχουσα σκληρή έμπειρία στό χώρο τής καθαρής γνώσης; Όχι έμμεσα και ύπαινετικά, μέ τήν εύρεση ή τήν έφεύρεση αναλογιών ανάμεσα σέ 20 πραγματικότητες τοπικά και χρονικά απομακρυσμένες· αλλά άμεσα και λειτουργικά, έτσι ώστε τό σκληρό δίωμα νά αλλάζει τήν ίδια τή δομή τής έπιστημονικής γνώμης και τής έρευνητικής έκφρασης. Η φράση λ. χ. « Όμηρος, έπικός ποιητής », γραμμένη στην Έλλάδα και στά 1972, είναι δυνατό, πλάι και ταυτόχρονα μέ τό γραμματολογικό της περιεχόμενο, νά συμμαρτυρεί τό χρόνο, 25 τόν τόπο και τόν τρόπο τής έκφορᾶς της, νά προδίνει τό πρόσωπο πού τήν εκφέρει και νά δηλώνει τίς ιδιαίτερες συνθήκες τής ζωής του; Και μπορούμε νά φτάσουμε στό ίδιο άκραίο αποτέλεσμα μέ τή διατύπωση μιᾶς μαθηματικής εξίσωσης, ενός συμβόλου τής χημείας; Είναι δυνατό νά θρεθεῖ – ή νά ξαναθρεθεῖ – ένας τύπος γνώσης, πού νά απορροφᾶ κάθε φορά μέσα της τήν περιστατική, συγκεκριμένη, 30 καίρια αίσθηση; Μπορεῖ νά περάσει ή κλωστή τής σκληρής έμπειρίας στό στενό δελόνι τής έπιστημονικής έκφρασης;

Δ. Ν. Μαρωνίτης, *Ανεμόσκαλα, Σημαδούρες,*
Χωρίς ανεμόσκαλα, Εκδόσεις Κέδρος, Αθήνα 1984.